

Nr 183.

Av herr **Lindberg**, om pension åt snickaren vid statens järnvägsbyggnader Johan Algot Berg.

Snickaren vid statens järnvägsbyggnader, Inlandsbanans södra distrikt, Johan Algot Berg, blev under år 1925 fullständigt blind och har på grund härav sedan dess givetvis icke kunnat utföra något arbete. Berg, som är född den 14 september 1881 samt är gift och har tre minderåriga barn, har haft anställning som banarbetare vid statens järnvägar under åren 1898—1900 och 1903—1904 samt är sedan omkring 1 mars 1909 anställd som förrådssnickare vid statens järnvägsbyggnader. I medio av år 1925 ådrog sig Berg en hjärnsjukdom, som innan årets utgång medförde fullständig och obotlig blindhet.

Jämlikt gällande kollektivavtal var Berg berättigad till sjukavlöning i åtta månader. Järnvägsstyrelsen har emellertid, enligt praxis i liknande fall, beviljat B. sjukavlöning undan för undan till och med utgången av mars månad 1928, till vilken tid B. nu blivit uppsagd ur sin tjänst vid statens järnvägsbyggnader.

Efter den 1 april detta år har B. således icke att påräkna någon sjukavlöning från statsbanan.

Man hade tänkt sig att B. med hänsyn till den relativt långa tjänstetiden skulle kunna erhålla pension av järnvägsstyrelsen, men sådana bestämmelserna för pensionering av arbetare vid statens järnvägsbyggnader utformats i riksdagsbeslut år 1918, Sv. författningssamling nr 859/1918, lär järnvägsstyrelsen sakna befogenhet att pensionera B., då han ej uppnått den för dylik pensionering fastställda minimiåldern av 55 år. Någon möjlighet för järnvägsstyrelsen att tilldela B. livränta lär ej heller föreligga, då sådan endast kan tilldelas arbetare, vars arbetsförmåga blivit nedsatt till följd av olycksfall i arbete och så är icke förhållandet med B. Det är emellertid hårt för B., som i avseende på anställningstiden praktiskt taget fyller fordringarna för erhållande av pension, att han skall gå miste om densamma, därför att han på grund av sitt svåra lyte ej kan kvarstå i tjänst, tills han uppnått den föreskrivna minimiåldern.

Enda möjligheten för B. att komma i åtnjutande av pension synes därför vara, att riksdagen fattar ett beslut, varigenom B. förklaras berättigad att från och med den 1 april 1928 uppbära den pension, han eljest skolat få, om han vid den tidpunkten haft 25 tjänsteår och 55 levnadsår. Detta skulle innebära, att B. skulle få lägsta till järnvägsarbetare nu utgående

pension, nämligen 852 kronor per år + dyrtidstillägg enligt glidande skala ävenså ett mindre belopp för varje minderårigt barn.

Därest pension ej kan utverkas, blir B. för sitt och de sinas uppehälle hänvisad till fattigvården, ty det lilla understöd, som B. i händelse av utebliven pension kan påräkna genom pensionsstyrelsen, nämligen cirka 225 kronor per år för egen del och cirka 75 kronor per år för vartdera av de minderåriga barnen, räcker givetvis ej till hans och familjens uppehälle. B. äger och bebor en liten stuga på obetald tomt i Storuman, som vid försäljning skulle kunna inbringa högst en tusenlapp. I övrigt saknar han tillgångar. B. har i alla tider varit en skötsam och duglig arbetare. Utrustad med mer än vanliga kroppskrafter har han alltid älskat att ligga i där det gällt tungt arbete och hårda tag, vartill tillfälle aldrig saknas vid en järnvägsbyggnad, och av denna anledning är det hopplöst för honom att numera kunna lära sig något blindarbete, som i första hand fordrar fingerfärdighet. Härtill kommer att han tidvis på grund av hjärntumören plågas av svår huvudvärk, då han knappast är i stånd att sköta sig själv.

Ett riksdagsbeslut, som tillförsäkrar B. pension, synes mig endast vara en gärd av rättvisa mot en förtjänt statens arbetare, som oförskyllt råkat i en synnerligen beklaglig situation, och konsekvenserna synas ej behöva medföra någon våda för staten.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta bevilja förrådssnickaren vid statens järnvägsbyggnader Johan Algot Berg i Storuman en årlig pension från och med den 1 april 1928 och så länge han lever till det belopp han skolat komma att erhålla, därest han vid avskedet ur statens tjänst haft 25 tjänste- och 55 levnadsår.

Stockholm den 20 januari 1928.

Elof Lindberg.

Avskrift.

Att f. d. snickaren Johan Algot Persson Berg, f. den 14 september 1881, har följande minderåriga barn:

Bengt Ferdinand, f. den 12 september 1913,
 Oskar Alrik, » » 1 januari 1915,
 Sara Margret, » » 31 december 1922,

betygar

Stensele den 13 januari 1928.

Gust. Park
 Kyrkoherde.

Stämpel:
 Pastorsämbetet i Stensele
 Västerbottens län.

Tjänsteförteckning för förmannen Johan Algot Berg, född den 14 september 1881:

År	Arbetsföretag	Arbetsplats	Arbetsbefäl	Arbetat som
¹ 1898—1900	Statens Järnvägar	Linjen Ekträsk— Bastuträsk	Fbm. Lindgren	Banarbetare
² 1903—1904	» »	520 banmästare- avdelningen	» Carlsson	»
1909—1912	Statsb. Bastuträsk—Skellefteå—Kallholmen	Bastuträsk	Siö. Briandt	Nattvakt och för- rådssnickare
1912—1916	Statsb. Älvsby—Piteå	Älvsby, Vargbacken	» »	Förrådssnickare
1916 till dato	Inlandsbanan, södra distriktet	Storuman	Arbc. Kihlgren	Förrådssnickare- förman

¹ Anställd endast sommarmånaderna.

Storuman den 13 januari 1928.

J. A. Berg
 m. hand p. pennan

Förestående tjänsteförteckning bestyrkes med stöd av företedda arbetsbetyg.

Storuman den 14 januari 1928.

M. Kihlgren
 t. f. arbetschef
 vid Inlandsbanan, södra distriktet.

Att snickaren vid S. J. B. Inlandsbanan S. D. J. A. Berg under loppet av år 1925 blivit fullständigt blind på grund av hjärnsjukdom (tumor cerebri) och att hans blindhet är av obotlig art intygar

Stensele den 13 januari 1928.

i tjänsten
T. Arvedson
Järnvägsläkare.

Transumt.

Till Kungl. Järnvägsstyrelsen, Byggnadsbyrån, Nybyggnadsavdelningen.

Ang. förrådssnickare J. A. Berg.

Ater till arbetschefen, Storuman, med tillkännagivande, att järnvägsstyrelsen medgivit, att sjukavlönning må utgå till Berg t. o. m. den 31 mars 1928.

Därest Berg efter denna tid icke kan återgå i arbete, skall han efter vederbörlig uppsägning entledigas från sin anställning vid statens järnvägsbyggnader.

Stockholm den 5 januari 1927.

Kungl. Järnvägsstyrelsen
Hj. Fogelmarck.

Med hänvisning till ovanstående uppsäges härmed förrådssnickaren J. A. Berg från sin anställning vid Inlandsbanan, södra distriktet, från och med 1 april 1928.

Storuman den 14 januari 1928.

M. Kihlgren.

Undertecknad, som personligen känner förrådssnickaren J. A. Berg i Storuman sedan år 1916, får härmed på begäran intyga, att Berg under sin anställning vid statens järnvägsbyggnader varit en kunnig och duglig arbetare, som städse iakttagit en hedrande vandel. Beträffande Bergs ekonomi intygas, att B. äger en liten stuga på obetald tomt i Storuman, vilken stuga vid eventuell försäljning torde kunna inbringa högst 1,000 kronor. Berg saknar i övrigt tillgångar och till följd av fullständig blindhet å båda ögonen synes han icke vara i stånd att bidra till sitt och familjens uppehälle.

Storuman den 14 januari 1928.

M. Kihlgren
t. f. arbetschef
vid Inlandsbanan, södra distriktet.